

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118302556
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118302556.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu M. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Q. 7, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r. o., Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovanému LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, o neplatnosť Uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov pod poľovným revírom Zubenské, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/56/2018-135 z 19. marca 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“), uznesením zo dňa 19. 03. 2019 odmietol podanie žalobcu, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti Uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov konaného dňa 11. 06. 2018, osvedčené Notárskou zápisnicou č. N430/2018, G JUDr. Danielou Vozárovou (prvý výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal určenia neplatnosti Uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov pod poľovným revírom Zubenské podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom argumentoval naliehavým právnym záujmom na požadovanom určení s tým, že Uznesenia zhromaždenia vlastníkov boli prijaté v rozpore so zákonom a konanie žalovaného bolo v rozpore s dobrými mravmi, ako aj so zákonom o správne majetku štátu a inými právnymi normami.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 129 ods. 1, 2, § 137 CSP, a konštatoval nesplnenie podmienok podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP v podaní žalobcu, z ktorých dôvodov považoval žalobu za neprípustnú. Pre uvedený nedostatok nemohol v konaní pokračovať, a preto podanie žalobcu odmietol. Žalobcu vyzýval uznesením zo dňa 21. 02. 2019 na odstránenie väd žaloby pod hrozbou odmietnutia podania na špecifikáciu Uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných revírov, ktorú vadu žalobca aj odstránil, pričom vo vzťahu k výzve súdu ohľadne uvedenia osobitného právneho predpisu k žalobnému petitu, keďže podľa názoru okresného súdu možno žalobný petit subsumovať pod § 137 písm. d) CSP, žalobca odkázal na osobitný predpis a to Zákon o poľovníctve č. 274/2009 Z. z. (ďalej len „Zákon o poľovníctve“) a Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Prvoinštančný súd uzavrel, že Zákon o poľovníctve a OZ neobsahujú ustanovenia podľa § 137 písm. d) CSP. Pretože ani OZ v § 3, § 39 a § 139 neodkazujú na podanie predmetnej žaloby, považoval žalobu za neprípustnú a pre uvedený nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, keďže podanie nespĺňalo podmienky upravené v § 137 písm. d) CSP.

4. O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 256 ods. 1, v spojení s článkom 4 ods. 2 základných princípov CSP.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštalácie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštalácie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Namietal nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom, ktorý nemal dôvod na vydanie napadnutého uznesenia, pretože vo výzve vytykajúcej dva nedostatky, podaním zo dňa 04. 03. 2019 odstránil nedostatky v celosti s tým, že označil dostatočne určito znenie každého jednotlivého Uznesenia s presnou citáciou, a zároveň označil právne predpisy a to OZ a Zákon o poľovníctve. Nestotožnil sa so záverom prvoinštančného súdu, že ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti, v doplnení podania uviedol odkaz na citované zákony a výslovne uviedol, že zotrváva na názore, že sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP. Poukázal na názor predsedníčky kolégia NS SR, podľa ktorého OZ v určitých prípadoch možno chápať ako osobitný predpis, na podklade ktorého je možné sa domáhať určenia právnej skutočnosti, napr. pri porušení predkupného práva podielového spoluvlastníka, možnosti voľby oprávneného subjektu dovolávajúceho sa relatívnej neplatnosti, pričom v týchto prípadoch ani OZ výslovne neuvádza možnosť podania predmetnej žaloby.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcom sformulovaný žalobný návrh podľa § 137 písm. d) CSP považoval za neprípustný a to napriek jeho argumentácii, že ide o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP. Poukázal na dôvodovú správu a komentár k § 137 CSP, podľa ktorých nová právna úprava pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu, pričom žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti z osobitného predpisu nevyplýva, a preto je vadný.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštalácie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštalácie nesprávne právne posúdil vec, keď podanie žalobcu odmietol.

10. Právnym posúdením veci je totiž činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

11. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.

12. Podľa § 129 ods. 1, 2, 3 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa

odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

13. Predpokladom odmietnutia podania podľa § 129 ods.3 CSP je, že a/ bezvýsledne uplynie lehota (prípadne ďalšie lehoty) na odstránenie nedostatkov vytknutých v uznesení, b/ strana je o tomto následku poučená a c/ ide o podstatné nedostatky, t. j. také nedostatky, ktoré sú prekážkou ďalšieho postupu súdu.

14. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyzval žalobcu uznesením č. k. 9C/56/2018-121 zo dňa 21. 02. 2019, na odstránenie väd podania. Okresný súd žalobcu zároveň poučil, o následkoch nedoplnenia podania, pre ktorý nedostatok podanie odmietne, pretože nemožno v konaní pokračovať. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/56/2018-135 zo dňa 19. 03. 2019 odmietol podanie žalobcu, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti Uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov konaného dňa 11. 06. 2018, osvedčených Notárskou zápisnicou č. N430/2018, NZ20318/2018, spísanou JUDr. Danielou Vozárovou.

16. V prejednáwanej veci ide o určovaciu žalobu žalobcu podľa ustanovení § 137 CSP, pričom súd prvej inštancie mal zato, že ide o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP a žalobca argumentoval ustanovením § 137 písm. c) CSP.

17. Odvolací súd konštatuje, že civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 a § 132 ods.1 CSP. Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom vecného prejednávania veci. Definičné vymedzenie žaloby ako procesného úkonu, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva upravuje § 131 CSP. Žaloba tak predstavuje základný procesný úkon žalobcu, ktorým sa začína sporové súdne konanie, v ktorej okrem všeobecných náležitostí je nevyhnutné uviesť označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (§ 132 ods. 1 CSP). Od náležitosti žaloby je potrebné rozlišovať zložky žaloby, za ktoré sa považuje žalobný nárok a žalobný dôvod. V prípade žalobného nároku ide o individualizáciu predmetu konania, pričom žalobca je povinný v žalobe svoj žalobný nárok riadne špecifikovať, individualizovať a konkretizovať, pretože predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis, čo vyplýva z dispozičného princípu sporového konania. So žalobným nárokom je spätá povinnosť žalobcu pravdivo a úplne opísať rozhodujúce okolnosti skutkového žalobného deja a uviesť tzv. žalobný návrh označovaný aj ako petit žaloby. Petit žaloby je obligatórnou náležitosťou žaloby, v ktorom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. čo má súd uviesť vo výroku meritórneho rozhodnutia. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho o čom, a ako má rozhodnúť. Požiadavka na dostatočnú určitosť petitu logicky vyplýva z pravidla, že v sporovom konaní je súd žalobným návrhom viazaný (§ 216 CSP). Absencia žalobného návrhu, jeho neurčitost', neúplnosť alebo nezrozumiteľnosť je takou vadou žaloby, ktorej neodstránenie má za následok odmietnutie žaloby (§ 129 CSP). Druhou esenciálnou zložkou žaloby je žalobný dôvod, ktorý predstavuje existenciu konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami, z ktorého vzišlo ohrozenie alebo porušenie subjektívneho práva tvrdené žalobcom

18. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Odvolací súd poukazuje najprv na skutočnosť, že po zmene civilno-procesnej úpravy, ktorá bola realizovaná s účinnosťou od 01. 07. 2016 prijatím CSP ku kreovaniu novej koncepcie určovacích žalôb

v podobe ustanovení § 137 písm. c) a písm. d) CSP. Táto je založená na tom, že určovací žaloba má smerovať k určeniu konkrétneho práva, a to k určeniu jeho existencie alebo neexistencie, ak na takomto určení je naliehavý právny záujem. Je samozrejme možné aj naďalej žalovať na určenie právnej skutočnosti, to je ale limitované prípustnosťou takejto žaloby vo väzbe na osobitný právny predpis. Ako hovorí v týchto súvislostiach dôvodová správa k dotknutým ustanoveniam CSP. Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmenách c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napr. Zákonník práce, Zákon o dobrovoľných dražbách a pod. .

20. Z citovaného vyplýva, že nová úprava určovacích žalôb smerovala k tomu, aby boli určitým spôsobom „odfiltrované“, teda vylúčené ako procesne neprípustné také žaloby, ktoré s končnou platnosťou neriešili daný právny vzťah a v zásade boli len akoby medzistupňom ku podaniu ďalšej žaloby. Čiže slovami predchádzajúcej judikatúry viažucej sa ešte k určovacím žalobám z obdobia účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), zákonodarcu mienil vylúčiť ako neprípustné žaloby, ktoré „neslúžili potrebám praktického života“ (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované Zo súdnej praxe pod č. 40/1996, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/112/2004, resp. sp. zn. 3Cdo/122/2009, atď.). Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú podľa § 2 ods. 1 OZ právnymi skutočnosťami. Právna úprava v OSP neobsahovala ustanovenie, ktoré by upravovalo prípustnosť žalobného návrhu na určenie právnej skutočnosti, napríklad neplatnosti zmluvy. V praxi sa však takéto žaloby pripúšťali, ak žalobca na takomto určení preukázal naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c) OSP). Nová právna úprava v CSP účinná od 01.07.2016 pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z právneho predpisu, najmä z predpisu hmotného práva (§ 137 písm. d) CSP).

21. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti presne špecifikovaných uznesení podľa § 137 CSP.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobný petit, ktorý je jednoznačne určovacím petitom však nevykazoval také vady, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 129 CSP, keďže žaloba a petit boli jasné a určité. V okolnostiach prejednávanej veci preto vzhľadom na určitý obsah žaloby a tomu zodpovedajúce znenie petitu nemožno dospieť k záveru o vade žaloby.

23. Súd nemôže uznesením na odstraňovanie väd podania určovať sporovej strane v prípade určovacej žaloby, či ide o žalobu podľa § 137 písm. c) alebo d) CSP. Pokiaľ sa žalobca rozhodne žalovať a zotrvať na argumentácii, že ide o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, ale zároveň uvedie v zmysle výzvy súdu osobitné predpisy, ktoré odkazujú na podanie predmetnej, nejde o vadu žaloby. Podľa výsledku sporu však žalobca v prípade určovacej žaloby podľa § 137 CSP musí znášať v kontradiktórnom konaní následok v podobe zamietnutia žaloby, ak nie sú dané podmienky na jej vecné prejednanie pre nesplnenie podmienok podľa § 137 písm. c) alebo d) CSP.

24. Z vyššie uvedených dôvodov považoval odvolací súd rozhodnutie okresného súdu za nesprávne.

25. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie náležite sa vysporiadať s nárokom žalobcu a posúdiť dôvodnosť žaloby, či zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 137 písm. c), d) CSP, pretože predmetná žaloba nemá vady podľa § 127 a § 132 CSP.

26. Z uvedených dôvodov preto neostávala odvolaciemu súdu iná možnosť ako odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).